

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. D.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 19 lutego 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z dnia 30 czerwca 2023 r., sygn. akt II AKa 280/22,

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim

z dnia 8 kwietnia 2022 r., sygn. akt II K 43/20,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego J. D. wniósł kasację, w której zostały sformułowane zarzuty naruszenia prawa procesowego i materialnego.

We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim.

W ocenie autora wniosku za jego zasadnością przemawia wysokie prawdopodobieństwo uchylenia zaskarżonego kasacją wyroku. Jak dalej argumentował w uzasadnieniu swego pisma wnioskodawca w przypadku, w którym kasacja zostanie uznana przez Sąd Najwyższy za zasadną, dobro osobiste i prawo, uznane za jedno z podstawowych nie tylko przez Konstytucję RP, ale również akty prawa międzynarodowego, w tym Europejską Konwencję o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, tj. wolność skazanego, zostanie naruszone. W związku z tym, jak dalej wywodził, uwzględniając również postawę skazanego, fakt jego wcześniejszej niekaralności, a także brak popełnienia przestępstwa po postawieniu mu zarzutów w niniejszej sprawie, uzasadnione jest wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, tym bardziej, że J. D. z pracy zarobkowej utrzymuje założoną przez niego rodzinę.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek ten nie jest zasadny.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku ze złożoną kasacją może nastąpić jedynie wyjątkowo. Może to nastąpić tylko wtedy, gdy ujawnią się szczególne okoliczności za tym przemawiające, co znajduje oparcie w stwierdzeniu, że kasacja przysługuje od prawomocnego wyroku, a więc orzeczenia objętego prawnym domniemaniem prawidłowości zawartych w nim rozstrzygnięć, które winny być natychmiast wykonywane. Do owych szczególnych okoliczności, wskazujących na potrzebę wstrzymania wykonania orzeczenia, zalicza się rangę zarzutów podniesionych w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia i ich widoczną zasadność, co wskazuje z kolei na wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia samej kasacji, a w konsekwencji nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Sąd Najwyższy od dawna przyjmuje w swych judykatach, że to sam skarżący powinien odrębnie, w powiązaniu ze formułowanymi w kasacji zarzutami, wykazać owymi szczególnymi okolicznościami, wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia zarzutów kasacyjnych, a także nieodwracalne skutki wykonania już obecnie prawomocnie orzeczonych kar.

Wystąpienia omówionych wyżej wymogów wstrzymania prawomocnego wyroku w odniesieniu do skazanego J. D. nie stwierdzono. Powołanie się przez autora kasacji na naruszenie jednego z podstawowych praw przydanych człowiekowi z przywołaniem istotnych aktów prawnych, a także postawy i sposobu życia skazanego oraz względów rodzinnych nie może zostać uznane za wystarczające do uwzględnienia jego wniosku. Badanie sprawy na potrzeby rozpoznania wniosku opartego o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie wskazuje na oczywistą zasadność podniesionych w kasacji zarzutów, o czym nie może przesądzać samo przekonanie w tym przedmiocie wyrażone przez autora nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Natomiast kwestia ewentualnej zasadności zarzutów wymaga szczegółowo przeanalizowana przez Sąd Najwyższy na rozprawie kasacyjnej, zwłaszcza w kontekście argumentacji zawartej w pisemnej odpowiedzi na kasację sporządzonej przez oskarżyciela publicznego.

Dlatego też, nie przesądzając na tym etapie co do trafności zarzutów kasacji, nie można uwzględnić przedmiotowego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku czego nie mogły zmienić podnoszone przez obrońcę okoliczności związane z osobą skazanego oraz jego sytuacją rodzinną, które nie mieszczą się w katalogu przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na względzie, orzeczono, jak na wstępie.

[PGW]

(r.g.)